

der gives apotekerfonden pant efter reglerne i apotekerlovens § 65, stk. 4.

Andre bestemmelser.

Nr. 50. ad 4.01.

Stk. 1. Inden for den normale værnepligtstid på 8 måneder – og for de § 31-værnepligtiges vedkommende under den første kaser-nemæssige del af uddannelsen – oppebærer værnepligtige, der er fyldt 18 år, en værnepligtsløn på 3.750 kr. pr. måned, som incl. den i stk. 5 omhandlede dyrtidsregulering m.v. (lønniveau januar 1981) udgør 6.300,67 kr. pr. måned. For eventuelle værnepligtige under 18 år fastsætter indenrigsministeren dog en lavere løn. Herudover oppebæres feriegodtgørelse med 12½ pct. samt visse naturalydelser, herunder fribefordring i et af indenrigsministeren nærmere fastsat omfang. De nærmere regler for udbetaling m.v., herunder af forskud ved indkaldelsen samt for indeholdelse i lønnen til dækning af gæld m. v. til civilforsvaret, fastsættes af indenrigsministeren.

Stk. 2. Ud over den i stk. 1 nævnte løn ydes ikke stedtillæg, tillæg eller godtgørelse for merarbejde og nattjeneste eller lørdag-søndagsgodtgørelse, udkommandogodtgørelse m.v.

Stk. 3. De værnepligtige, der skal forrette tjeneste ud over og i direkte fortsættelse af den normale værnepligtstid (8 måneder – værnepligtige menige dog ikke på et tidligere tidspunkt end hjemsendelse af værnepligtige menige i hæren), samt til værnepligtige, der forretter tjeneste under forøget beredskab, mobilisering og krig, ydes løn m.v. efter nærmere af indenrigsministeren fastsatte regler.

Stk. 4. Indenrigsministeren kan bestemme, at der efter tilsvarende regler som dem, der gælder for forsvaret, skal kunne ydes godtgørelse til dækning af merudgifter og for tabt arbejdsfortjeneste m.v. under genindkaldelse, mønstringer m.v.

Stk. 5. Dyrtidsregulering m.v. af den i stk. 1 nævnte værnepligtsløn foretages efter tilsvarende principper som gældende for tjenestemandsovrådet. De nærmere regler fastsættes af indenrigsministeren efter forhandling med finansministeren.

Stk. 6. Til værnepligtige, der anvendes til særlig tjeneste, kan der ydes et af indenrigsministeren særligt fastsat løntillæg.

Stk. 7. Indenrigsministeren kan fastsætte regler om refusion af transportudgifter samt om kost og logi for:

- 1) værnepligtige i civilforsvaret uden for civilforsvarskorpset under deres tjeneste i det lokale civilforsvar,
- 2) frivilligt personale i civilforsvaret.

Til bedriftsværnspersonel kan der ydes en godtgørelse på 5 kr. pr. fremmøde, således at staten refunderer arbejdsgiverne halvdelen af udgifterne til godtgørelsen.

Stk. 8. Til værnepligtige i CF-korpset, der inden for rammen af den normale værnepligtstid på 8 måneder forretter pligtig tjeneste som gruppeførere i det lokale civilforsvar, udbetales værnepligtsløn, feriegodtgørelse og visse naturalydelser, herunder fribefordring efter tilsvarende regler, som gælder for øvrige værnepligtige i CF-korpset, jfr. stk. 1, 2 og 5. De nærmere regler for udbetaling af værnepligtsløn m.v. fastsættes af indenrigsministeren.

Nr. 51. ad 6.01.

Indenrigsministeren bemyndiges til at lade sundhedsstyrelsen opkræve følgende gebyrer:

For meddelelse af den i § 2 i lov nr. 127 af 25. maj 1956 om sygeplejersker omhandlede autorisation 50 kr.

For meddelelse af den i § 2 i lov nr. 671 af 13. december 1978 om jordemødre omhandlede autorisation 50 kr.

For meddelelse af den i § 1 i lov nr. 276 af 26. maj 1976 om tandlæger omhandlede tilladelse til at udøve virksomhed som tandlæge og betegne sig som tandlæge 200 kr.

For meddelelse af tilladelser i henhold til § 2, stk. 4, i indenrigsministeriets bekendtgørelse nr. 426 af 19. august 1976 om lov om udøvelse af lægegerning til selvstændigt virke som læge, og § 2, stk. 4, i ikrafttrædelsesbestemmelsen i lov nr. 275 af 26. maj 1976 til at udøve selvstændig virksomhed (erhverv) som fødselshjælper og læge 200 kr.

For meddelelse af den i § 2 i lov nr. 100 af 14. marts 1979 om kliniske tandteknikere omhandlede autorisation 200 kr.

Nr. 52. ad 6.02.

Indenrigsministeren bemyndiges til, uanset bestemmelsen i § 17 i lov nr. 87 af 21. april 1914 om embedslægevesenets ordning, som ændret ved lov nr. 313 af 23. december 1925, at afholde udgifterne til embedslægernes befordringsgodtgørelse og dagpenge.